

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØEJA,
predstavljeni 14. februarja 2019¹

Zadeva C-585/17

**Finanzamt Linz,
Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr,
ob udeležbi
Dilly's Wellnesshotel GmbH**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija))

„Predhodno odločanje – Državne pomoči – Sistem pomoči v obliki znižanja okoljskih davkov – Direktiva 2003/96/ES – Obdavčitev energentov in električne energije – Člen 17(1)(a) – Energetsko intenzivne gospodarske dejavnosti – Uredba (EU) št. 651/2014 – Člen 44, od (1) do (3) – Izbira upravičencev na podlagi preglednih in objektivnih meril – Izplačilo fiksnega zneska nadomestila – Člen 58(1) – Prehodne določbe – Člen 5(2)(d) – Preglednost pomoči – Pomoč v obliki davčnih ugodnosti“

I. Uvod

1. S tem predlogom za sprejetje predhodne odločbe je Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija) Sodišču v predhodno odločanje predložilo več vprašanj v zvezi z razlago člena 108(3) PDEU ter člena 44(3) in člena 58(1) Uredbe (EU) št. 651/2014.²

2. Ta predlog je bil vložen v okviru dveh postopkov „revizije“ med Finanzamt Linz (davčni urad v Linzu, Avstrija) na eni strani in Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr (davčni urad Kirchdorf Perg Steyr, Avstrija) ter družbo Dilly's Wellnesshotel GmbH na drugi strani v zvezi s povračilom davka na energijo za leto 2011 ter za obdobje med februarjem 2013 in januarjem 2014, ki ga je zahtevala zadnjenavedena.

3. Avstrijska zakonodaja o povračilu davka na energijo iz postopka v glavni stvari pomeni shemo državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, ki ni bila priglašena Evropski komisiji. Medtem ko predložitveno sodišče izhaja iz načela, da je Komisija v letu 2004 odobrila prejšnjo različico sheme pomoči, ki je obravnavana v postopku v glavni stvari, je bil krog upravičencev sheme pomoči pozneje spremenjen in ta sprememba, ki je del sheme pomoči, obravnavane v postopku v glavni stvari, ni bila priglašena Evropski komisiji.

¹ Jezik izvirnika: francoščina.

² Uredba Komisije z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL 2014, L 187, str. 1). Z navedeno uredbo je bila razveljavljena Uredba Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgovom z uporabo členov 87 in 88 Pogodbe (UL 2008, L 214, str. 3).

4. V zvezi s tem in ob predpostavki, da za spremembo kroga upravičencev velja obveznost priglasitve v skladu s členom 108(3) PDEU, želi predložitveno sodišče izvedeti, ali se lahko shema pomoči, ki je obravnavana v postopku v glavni stvari, izvzame iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo št. 651/2014, tako da bi bila zakonita, čeprav ni bila predhodno priglašena. Zato je natančneje postavilo vprašanje, ali shema pomoči izpolnjuje pogoje iz členov 44(3) in 58(1) Uredbe št. 651/2014. V skladu z zahtevo Sodišča bodo ti sklepni predlogi omejeni na analizo navedenega vprašanja.

5. Sodišču bom predlagal, naj na to vprašanje odgovori pritrdilno.

II. Pravni okvir

A. Pravo Unije

1. Uredba št. 651/2014

6. Člen 5 Uredbe št. 651/2014, naslovljen „Preglednost pomoči“, določa:

„1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (pregledna pomoč).

2. Naslednje vrste pomoči se obravnavajo kot pregledne:

[...]

(d) pomoč v obliki davčnih ugodnosti, kadar ukrep določa najvišjo vrednost, s katero se zagotovi, da veljavni prag ni presežen;

[...]“

7. Člen 44 navedene uredbe, naslovljen „Pomoč v obliki znižanja okoljskih davkov v skladu z Direktivo 2003/96/ES^[3]“, določa:

„1. Sheme pomoči v obliki znižanja okoljskih davkov, ki izpolnjujejo pogoje iz [Direktive 2003/96], so združljive z notranjim trgov v smislu člena 107(3) [PDEU] ter so izvzete iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) [PDEU], če so izpolnjeni pogoji iz tega člena in poglavja I.

2. Upravičenci znižanja davkov se izberejo na podlagi preglednih in objektivnih meril ter plačajo vsaj ustrezno najnižjo raven obdavčitve, določeno v [Direktivi 2003/96].

3. Sheme pomoči v obliki znižanj davkov temelji na znižanju veljavne okoljske davčne stopnje ali na plačilu fiksnega zneska nadomestila ali na podlagi kombinacije teh mehanizmov.

[...]“

8. Člen 58 Uredbe št. 651/2014, naslovljen „Prehodne določbe“, v odstavku 1 določa:

„Ta uredba se uporablja za individualno pomoč, dodeljeno pred njenim začetkom veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe, z izjemo člena 9.“

³ Direktiva Sveta z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405).

2. Direktiva 2003/96

9. Člen 17(1) Direktive 2003/96 se glasi:

„Pod pogojem da se najnižje ravni obdavčitve, določene s to direktivo, v povprečju upoštevajo v vsaki dejavnosti, države članice lahko uporabijo znižanja davkov na porabo energentov, ki se uporabljajo za ogrevanje ali za namene iz člena 8(2)(b) in (c), in na električno energijo v naslednjih primerih:

(a) v korist energetske intenzivnih dejavnosti.

„Energetske intenzivne dejavnosti“ pomeni gospodarski subjekt iz člena 11, kadar bodisi nabave energentov in električne energije znaša najmanj 3,0 % proizvodne vrednosti bodisi davki od energije na nacionalni ravni znašajo najmanj 0,5 % dodane vrednosti. Države članice lahko v okviru te opredelitve uporabijo bolj omejevalne koncepte, vključno s prodajno vrednostjo, procesnimi in sektorskimi opredelitvami.

[...]“

B. Avstrijsko pravo

10. Člen 1(1) Energieabgabenvergütungsgesetz (zakon o povračilu davka na energijo; v nadaljevanju: EAVG), v različici, ki se uporablja v zadevi v glavni stvari, določa:

„Plačani davki na energijo od energetskih virov iz odstavka 3 se na zahtevo povrnejo za koledarsko leto (poslovno leto), če (skupaj) presegajo 0,5 % razlike med

1. transakcijami v smislu člena 1(1), točki 1 in 2, Umsatzsteuergesetz 1994 (avstrijski zakon o prometnem davku iz leta 1994) in
2. transakcijami v smislu člena 1(1), točki 1 in 2, zakona o prometnem davku 1994, ki se opravljajo za podjetje (neto proizvodna vrednost).“

11. Člen 1(1) EAVG je dopolnjen s členom 2(2), ki v različici, ki se uporablja v postopku v glavni stvari, določa:

„1. Na zahtevo upravičenca do povračila se za vsako koledarsko leto (poslovno leto) povrne znesek, ki presega delež vrednosti neto proizvodnje iz člena 1. Vloga mora vsebovati podatek o porabljeni količini energetskih virov iz člena 1(3) in zneske iz člena 1. [...]“

2. Pri izračunu zneska povračila se upošteva bodisi 0,5 % neto proizvodne vrednosti ali naslednje vrednosti lastnih deležev, pri čemer se v dobro prizna nižji znesek:

- za električno energijo: 0,0005 EUR/kWh,
- za zemeljski plin iz tarifne podštevilke 2711 21 00 kombinirane nomenklature: 0,00598 EUR/m³,
- za črni premog, rjavi premog (lignit), koks, bitumen in asfalt iz tarifnih števil 2701, 2702, 2704, 2713 in 2714 kombinirane nomenklature: 0,15 EUR/gigajoulov,
- za ekstra lahko kurilno olje (označenega plinskega olja iz tarifnih podštevil 2710 19 41, 2710 19 45 in 2710 19 49 kombinirane nomenklature): 21 EUR/1000 l,

- za težko, srednje in lahko kurilno olje (tarifne podštevilke 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65, 2710 19 69 kombinirane nomenklature): 15 EUR/1000 kg,
- za utekočinjeni plin (tarifne podštevilke 2711 12, 2711 13, 2711 14, 2711 19 kombinirane nomenklature): 7,5 EUR/1000 kg.

[...]“

12. Člen 2(1) EAVG, v različici iz BGBl. I, 92/2004, določa:

„Pravico do povračila imajo vsa podjetja [...]“

13. Z Budgetbegleitgesetz 2011 (spremljevalni zakon k proračunu 2011) z dne 30. decembra 2010 (BGBl. I, 111/2010) (v nadaljevanju: BBG 2011) je bil člen 2(1) spremenjen, kot sledi:

„[...] Pravico do povračila imajo le podjetja, za katera je dokazano, da je njihova glavna dejavnost proizvodnja materialnih dobrin [...]“.

14. V člen 4 EAVG je bil dodan tudi ta odstavek 7:

„Člena 2 in 3 se v različici [iz BBG 2011] uporabljata, če to odobri Evropska komisija, za vloge za povračilo, ki se nanašajo na obdobje po 31. decembru 2010“.⁴

III. Spor o glavni stvari, vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

15. Družba Dilly's Wellnesshotel, ki upravlja hotel, je z vlogo z dne 29. decembra 2011 zahtevala povračilo davka na energijo za leto 2011.

16. Davčni urad v Linzu je to zahtevo z odločbo z dne 21. februarja 2012 zavrnil z obrazložitvijo, da BBG 2011 v členih 2 in 3 EAVG določa, da je povračilo davka na energijo za vloge, vložene po 31. decembru 2010, dovoljeno le za podjetja, pri katerih je dokazano, da je njihova glavna dejavnost proizvodnja materialnih dobrin. Po mnenju tega organa družba Dilly's Wellnesshotel kot storitveno podjetje zato ni bila več upravičena do povračila davka na energijo za obdobje po 31. decembru 2010.

17. Družba Dilly's Wellnesshotel je zoper to odločbo vložila tožbo pri Unabhängiger Finanzsenat (neodvisna finančna zbornica, Avstrija), ki je tožbo kot neutemeljeno zavrnila z odločbo z dne 23. marca 2012.

18. Družba Dilly's Wellnesshotel je zoper navedeno odločbo vložila tožbo pri Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče), ki je izpodbijano odločbo razveljavilo s sklepom z dne 19. marca 2013.

19. Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče, Avstrija), ki je nasledilo Unabhängiger Finanzsenat (neodvisna finančna zbornica), je s sodbo z dne 31. oktobra 2014 Sodišču v predhodno odločanje predložilo več vprašanj.

⁴ Predložitveno sodišče pojasnjuje, da čeprav je bila uporaba BBG 2011 prvotno načrtovana za 1. januar 2011, je bilo pozneje v sodbi Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče) in odloku o spremembi z dne 29. avgusta 2013 pojasnjeno, da se BBG 2011 uporablja od 1. februarja 2011.

20. Sodišče je s sodbo z dne 21. julija 2016⁵ razsodilo, da je treba člen 3(1) Uredbe (ES) št. 800/2008 razlagati tako, da to, da v shemi pomoči, kot je tista iz postopku v glavni stvari, ni izrecnega sklicevanja na navedeno uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v *Uradnem listu Evropske unije*, nasprotuje opredelitvi te sheme za shemo, ki izpolnjuje pogoje iz člena 25(1) te uredbe za izvzetje iz obveznosti priglasitve, določene v členu 108(3) PDEU.

21. Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) je s sodbo z dne 3. avgusta 2016 pritožbi ugodilo in odredilo povračilo davka na energijo za leto 2011 v skladu z zahtevkom družbe Dilly's Wellnesshotel. To sodišče je v bistvu razsodilo, da člena 2 in 3 ter člen 4(7) EAVG v različici iz BBG 2011 ne omenjajo Uredbe št. 800/2008 niti ne izpolnjujejo njenih bistvenih pogojev. Omejitev v zvezi s storitvenimi podjetji brez odobritve Komisije ni začela veljati.

22. Davčni urad v Linzu je zoper to odločbo vložil zahtevo za „revizijo“ pri Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče).

23. Družba Dilly's Wellnesshotel je z nadaljnjo vlogo z dne 25. julija 2014 zahtevala povračilo davka na energijo za obdobje od februarja 2013 do januarja 2014.

24. Davčni urad v Kirchdorf Perg Steyru je ta predlog z odločbo z dne 9. januarja 2015 zavrnil iz istega razloga kot davčni urad v Linzu v odločbi z dne 21. februarja 2012.

25. Družba Dilly's Wellnesshotel je zoper odločbo z dne 9. januarja 2015 vložila tožbo pri Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče), ki je tožbi ugodilo in odredilo povračilo davka na energijo v skladu z zahtevo Dilly's Wellnesshotel, pri tem pa se je v bistvu sklicevalo na svojo odločbo z dne 3. avgusta 2016, navedeno zgoraj v točki 21 teh sklepnih predlogov.

26. Davčni urad v Kirchdorf Perg Steyru je zoper to odločbo vložil zahtevo za „revizijo“ pri Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče).

27. Zadnjenavedeno sodišče meni, da povračilo davka na energijo pomeni – ob uporabi EAVG v različici pred BBG 2011 – državno pomoč, ki jo je Komisija posredno in neomejeno odobrila v odločbi z dne 9. marca 2004.⁶

28. To sodišče navaja, da je avstrijski zakonodajalec z BBG 2011 želel omejiti krog upravičencev te sheme pomoči, tako da bi imela pravico do povračila davka na energijo samo še podjetja, za katera je dokazano, da je njihova glavna dejavnost proizvodnja materialnih dobrin. Vendar ta sprememba EAVG ni bila priglašena Komisiji.⁷

29. Predložitveno sodišče še pojasnjuje, da je zakonodajalec s tem, da je začetek veljavnosti EAVG v različici iz BBG 2011 pogojeval s tem, da jo odobri Komisija,⁸ očitno želel zagotoviti, da v BBG 2011 določena omejitev ne bi bila nezdružljiva z določbami prava Unije na področju pomoči in bi bila torej odobritev prejšnje pomoči časovno neomejena. Če pravni razlogi s področja državnih pomoči nasprotujejo omejitvi kroga prejemnikov pomoči, oziroma zlasti če ni mogoče dobiti zahtevane odobritve s strani Komisije, mora ukrep v nespremenjeni obliki veljati še naprej.

5 Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577).

6 Odločba Komisije z dne 9. marca 2004 o programu pomoči, izvršene v Avstriji za povrnitev energetske dajatev na zemeljski plin in elektriko v letih 2002 in 2003 (UL 2005, L 190, str. 13).

7 Glej sodbo z dne 21. julija 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577, točka 39).

8 Glej člen 4(7) EAVG 2011, naveden v točki 14 teh sklepnih predlogov.

30. V tem okviru je Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče) z odločbo z dne 14. septembra 2017, ki jo je Sodišče prejelo 5. oktobra 2017, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali sprememba odobrene sheme pomoči, s katero se država članica odpove nadaljnji uporabi odobrene pomoči za določeno (ločeno) skupino prejemnikov pomoči in s tem posledično zniža znesek obstoječe pomoči, v primeru, kakršen je obravnavani, pomeni spremembo sheme pomoči, za katero na podlagi člena 108(3) PDEU (načeloma) velja obveznost priglasitve?
2. Ali lahko prepoved izvajanja iz člena 108(3) PDEU zaradi formalne nepravilnosti pri uporabi [Uredbe št. 800/2008] privede do neuporabe omejitve odobrene sheme pomoči, in je država članica zaradi prepovedi izvajanja pomoč dolžna dodeliti določenim prejemnikom pomoči („obveznost izvedbe“)?
- 3 (a) Ali ureditev povračila davka na energijo, kot je ta v obravnavani zadevi, ki za izračun zneska povračila davka na energijo v zakonu izrecno določa formulo za izračun, izpolnjuje pogoje iz [Uredbe št. 651/2014]?
- 3 (b) Ali se na podlagi člena 58(1) Uredbe št. 651/2014 za to ureditev povračila davka na energijo za obdobje od januarja 2011 uporablja izvzetje?“

31. V skladu z zahtevo Sodišča bodo ti sklepni predlogi omejeni na analizo točk (a) in (b) tretjega vprašanja za predhodno odločanje.

32. Družba Dilly's Wellnesshotel, avstrijska vlada in Evropska komisija so Sodišču predložile pisna stališča. Iste stranke so bile navzoče na obravnavi 21. novembra 2018.

IV. Analiza

A. Uvodne ugotovitve o okviru tretjega vprašanja za predhodno odločanje

33. V zvezi z EAVG sta že bili izdani dve sodbi Sodišča, in sicer sodbi Adria-Wien Pipeline in Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke⁹ ter Dilly's Wellnesshotel.¹⁰

34. EAVG je v prvotni različici določal delno povračilo davka na energijo samo v korist podjetij, za katere je bilo dokazano, da je njihova glavna dejavnost proizvodnja materialnih dobrin. Storitvena podjetja torej niso bila upravičena do povračila tega davka. Sodišče je v zgoraj navedeni sodbi Adria-Wien Pipeline in Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke¹¹ razsodilo, da so taki nacionalni ukrepi selektivni in pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.

35. Avstrijski zakonodajalec je s spremembo, ki se je uporabljala od 1. januarja 2002, razširil področje uporabe EAVG z določitvijo delnega povračila davka podjetjem iz vseh sektorjev. Komisija je v navedeni odločbi z dne 9. marca 2004¹² menila, da je ta ukrep še vedno selektiven in je torej še vedno državna pomoč v smislu člena 107(1) PDEU.¹³

⁹ Sodba z dne 8. novembra 2001 (C-143/99, EU:C:2001:598).

¹⁰ Sodba z dne 21. julija 2016 (C-493/14, EU:C:2016:577).

¹¹ Sodba z dne 8. novembra 2001 (C-143/99, EU:C:2001:598).

¹² Glej točko 27 in opombo 6 teh sklepnih predlogov.

¹³ Čeprav bi povračilo teoretično lahko koristilo vsem podjetjem, je Komisija menila, da imajo od njega dejansko korist podjetja z visoko porabo energije glede na njihovo neto vrednost proizvodnje (glej točke od 45 do 55 obrazložitve navedene odločbe Komisije).

36. Avstrijski zakonodajalec je s spremembo, uvedeno z BBG 2011, storitvena podjetja s 1. februarjem 2011 ponovno izvzel iz upravičenosti do povračila davka na energijo. Kot sem pojasnil zgoraj,¹⁴ zadevna nacionalna zakonodaja iz postopka v glavni stvari, torej EAVG, kakor je bil spremenjen z BBG 2011 (v nadaljevanju: zadevna shema pomoči ali EAVG 2011), Komisiji ni bila priglasena.

37. Opozarjam, da je Sodišče v prejšnji zadevi Dilly's Wellnesshotel, navedeni v točki 20 teh sklepnih predlogov, v bistvu razsodilo, da zadevna shema pomoči ne izpolnjuje pogojev iz Uredbe št. 800/2008 za izvzete iz obveznosti priglasitve iz člena 108(3) PDEU, ker se ta shema izrecno ne sklicuje na navedeno uredbo, kot predpisuje člen 3(1) te uredbe.¹⁵

38. Poudarjam, da je bila Uredba št. 800/2008 s 1. julijem 2014 razveljavljena in nadomeščena z Uredbo št. 651/2014. Uredba št. 651/2014 vsebuje drugačne pogoje kot Uredba št. 800/2008 za to, da se sheme pomoči, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, izvzamejo iz obveznosti priglasitve. Natančneje, Uredba št. 651/2014 ne zahteva izrecnega sklicevanja shem pomoči na navedeno uredbo.

39. Če je treba spremembo sheme pomoči, uvedeno z BBG 2011, načeloma priglasiti v skladu s členom 108(3) PDEU, kar je predmet prvega vprašanja za predhodno odločanje, želi predložitveno sodišče s tretjim vprašanje v tej zadevi v bistvu izvedeti, ali je zadevna shema pomoči, čeprav ni izvzeta iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo št. 800/2008, lahko kljub temu izvzeta iz te obveznosti v skladu z Uredbo št. 651/2014.

40. Predložitveno sodišče bo lahko na podlagi navedenega tretjega vprašanja za predhodno odločanje glede razlage določb Uredbe št. 651/2014 izvedelo, ali se je zadevna shema pomoči *v skladu s pravom Unije* izvajala nezakonito zaradi odsotnosti predhodne priglasitve Komisiji v skladu s členom 108(3) PDEU.

41. Predložitveno sodišče bo lahko, če taka nezakonitost obstaja, na podlagi odgovora Sodišča na to vprašanje določilo morebitne posledice *v skladu z nacionalno zakonodajo*.

42. Natančneje, če bi Sodišče odgovorilo v smislu, da se Uredba št. 651/2014 za zadevno shemo pomoči *uporablja* in je torej ta shema v skladu z njo izvzeta iz obveznosti priglasitve, predložitveno sodišče predhodno meni, da bi to pomenilo, da je zadevna shema pomoči dejansko začela veljati s 1. februarjem 2011, kakor je določil avstrijski zakonodajalec.¹⁶ Ker se ta shema pomoči *ne uporablja* za storitvena podjetja, kakršno je družba Dilly's Wellnesshotel, bi bila torej zahteva te družbe za povračilo davka zavrnjena.

43. Če pa bi Sodišče odgovorilo v smislu, da se Uredba št. 651/2014 za navedeno shemo pomoči *ne uporablja*, tako da bi bila po pravu Unije nezakonita, predložitveno sodišče predhodno meni, da ker se zadevne sheme pomoči v tem primeru ne sme obravnavati kot veljavne, je treba za prejšnjo shemo pomoči šteti, da se še vedno *uporablja*, kakor je določil avstrijski zakonodajalec.¹⁷ V tem primeru bi bila družba Dilly's Wellnesshotel upravičena do povračila davka v okviru predhodne sheme pomoči, ki se je uporabljala tudi za storitvena podjetja.¹⁸ Kot sem pojasnil v točki 27 teh sklepnih predlogov, predložitveno sodišče v zvezi s tem meni, da je Komisija to prejšnjo shemo pomoči posredno in neomejeno odobrila.

¹⁴ Glej točko 28 teh sklepnih predlogov.

¹⁵ Sodba z dne 21. julija 2016 (C-493/14, EU:C:2016:577, točke od 30 do 52).

¹⁶ Glej točko 29 teh sklepnih predlogov.

¹⁷ Glej točko 29 teh sklepnih predlogov.

¹⁸ Ugotavljam tudi, da je Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče) v obeh odločbah, navedenih v točkah 21 in 25 teh sklepnih predlogov, razsodilo, da ker se je zadevna shema pomoči izvajala v nasprotju s pravom Unije, je treba šteti, da ta shema pomoči ni nikoli začela veljati, in družbi Dilly's Wellnesshotel povrniti zahtevani davek na podlagi predhodne sheme pomoči.

44. Če bi Sodišče na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovorilo pritrdilno, in sicer tako, da za spremembo sheme pomoči, uvedeno z BBG 2011, načeloma velja obveznost priglasitve v skladu s členom 108(3) PDEU, se postavlja vprašanje, ali bi bila lahko ta sprememba kljub temu izvzeta iz navedene obveznosti v skladu z Uredbo št. 651/2014.

B. Uporabljenost Uredbe št. 651/2014 za zadevno shemo pomoči (tretje vprašanje za predhodno odločanje)

45. Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu na eni strani sprašuje, ali zadevna shema pomoči izpolnjuje materialne pogoje, določene s členom 44 Uredbe št. 651/2014 (tretje vprašanje, točka (a)), in na drugi strani, ali se navedena uredba časovno uporablja za zadevno shemo pomoči na podlagi prehodne določbe člena 58(1) te uredbe (tretje vprašanje, točka (b)).

46. Ker je točka (a) tretjega vprašanja upoštevana samo, če se Uredba št. 651/2014 za zadevno shemo pomoči časovno uporablja, je treba najprej odgovoriti na točko (b) tretjega vprašanja.

1. Razlaga člena 58(1) Uredbe št. 651/2014 (tretje vprašanje za predhodno odločanje, točka (b))

47. Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem, točka (b), sprašuje, ali je Uredbo št. 651/2014 mogoče uporabiti retroaktivno. Če bi zadevna shema pomoči izpolnjevala vse materialne pogoje iz Uredbe št. 651/2014, navedeno sodišče natančneje sprašuje, ali v skladu s členom 58(1) te uredbe za zadevno shemo pomoči velja izvzetje iz obveznosti priglasitve za obdobje od februarja 2011 do 30. junija 2014, pri čemer je Uredba št. 651/2014 je začela veljati 1. julija 2014.¹⁹

48. V skladu z navedbami avstrijske vlade in Komisije menim, da je treba na to vprašanje odgovorilo pritrdilno.

49. Člen 58 navedene uredbe namreč vsebuje prehodne določbe. V skladu s členom 58(1) se Uredba št. 651/2014 uporablja za individualno pomoč²⁰, dodeljeno *pred njenim začetkom veljavnosti*, torej pred 1. julijem 2014, pod pogojem, da te pomoči izpolnjujejo vse pogoje iz te uredbe, z izjemo člena 9.

50. Pomoč, na katero se nanaša zadevna shema, je pomoč v obliki znižanja okoljskih davkov na podlagi Direktive 2003/96.²¹ Pogoji, ki morajo biti v skladu z Uredbo št. 651/2014 izpolnjeni, da se tovrstna pomoč izvzame iz obveznosti priglasitve, so določeni v členu 44 navedene uredbe.

51. Če zadevna shema pomoči izpolnjuje vse pogoje iz člena 44 Uredbe št. 651/2014, se ta uredba v skladu s členom 58(1) te uredbe uporablja za zadevno shemo pomoči za obdobje od februarja 2011 do 30. junija 2014.

52. Zato je treba zavrniti trditev družbe Dilly's Wellnesshotel, po kateri je treba na eni strani člen 58(1) navedene uredbe razlagati v povezavi z odstavkoma 2 in 3 tega člena, na drugi strani pa iz tega člena 58(1) ne more izhajati, da je shema pomoči, ki ni izvzeta na podlagi navedenega člena 58(3), kljub temu upravičena do izvzetja v skladu z istim členom 58(1).

¹⁹ Člen 59 Uredbe št. 651/2014.

²⁰ Člen 2, točka 14, določa, da „individualna pomoč“ v smislu Uredbe št. 651/2014 pomeni *ad hoc* pomoč in pomoč, ki je dodeljena posameznim upravičencem na podlagi sheme pomoči.

²¹ Glej točko 66 teh sklepnih predlogov.

53. Člen 58(1) Uredbe št. 651/2014 namreč nikakor ne zahteva, da morajo biti pogoji iz drugih odstavkov tega člena izpolnjeni, da se navedeni člen 58(1) lahko uporablja. Nasprotno, odstavki od 1 do 4 istega člena 58 določajo vsak svoja prehodna pravila za različne položaje.²²

54. Zato Sodišču predlagam, naj na točko (b) tretjega vprašanja za predhodno odločanje odgovori, da je treba člen 58(1) Uredbe št. 651/2014 razlagati tako, da ta uredba določa izvzetje iz obveznosti priglasitve za pomoči v obliki znižanja okoljskih davkov v skladu z Direktivo 2003/96, dodeljene pred 1. julijem 2014, kot so tiste, ki so bile dodeljene na podlagi sheme pomoči iz postopka v glavni stvari za obdobje od februarja 2011 do 30. junija 2014, pod pogojem, da navedene pomoči izpolnjujejo vse pogoje iz člena 44 Uredbe št. 651/2014.

2. Razlaga člena 44 Uredbe št. 651/2014 (tretje vprašanje za predhodno odločanje, točka (a))

55. V skladu s členom 44(1) Uredbe št. 651/2014 so sheme pomoči v obliki znižanja okoljskih davkov v skladu z Direktivo 2003/96 izvzete iz obveznosti priglasitve po členu 108(3) PDEU, če izpolnjujejo vse pogoje iz odstavkov od 2 do 4 tega člena iz poglavja III ter poglavja I navedene uredbe na eni strani in iz Direktive 2003/96 na drugi strani.

56. Čeprav je točka (a) tretjega vprašanja oblikovana tako, da se ne nanaša na noben določen člen Uredbe št. 651/2014, je iz predložitvene odločbe razvidno, da ima predložitveno sodišče pomisleke le glede razlage člena 44(3) Uredbe št. 651/2014, ker meni, da so v sporu o glavni stvari vsi drugi pogoji iz člena 44(1) izpolnjeni.

57. Zato želi predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem za predhodno odločanje, točka (a), v bistvu izvedeti, ali zadevna shema pomoči izpolnjuje pogoje iz člena 44(3) Uredbe št. 651/2014.

58. Vendar družba Dilly's Wellnesshotel zavrača tudi razlago člena 44(1) in (2) navedene uredbe s strani predložitvenega sodišča. Zato se mi zdi koristno na kratko komentirati tudi razlago člena 44(1) in (2).

59. Pred obravnavo člena 44, od (1) do (3), Uredbe št. 651/2014 se mi zdi nujno najprej pojasniti, kako zadevna shema pomoči, zlasti način izračuna pomoči, izpolnjuje pogoje iz člena 17(1)(a) Direktive 2003/96.

60. To predhodno vprašanje je pomembno, ker je treba pogoje iz člena 44 Uredbe št. 651/2014 razlagati v povezavi s pogoji iz člena 17(1)(a) Direktive 2003/96, ki morajo biti prav tako izpolnjeni, da se zadevna shema pomoči izvzame iz obveznosti priglasitve na podlagi člena 44(1) Uredbe št. 651/2014.

61. V nadaljevanju bom torej obravnaval to vprašanje v zvezi z Direktivo 2003/96 (pododdelek (a)), nato pa bom odgovoril na vprašanja v zvezi s členom 44, od (1) do (3) (pododdelek (b)).

²² V zvezi s členom 58(3) Uredbe št. 651/2014, na katerega se sklicuje družba Dilly's Wellnesshotel, ugotavljam, da določa izvzetje iz obveznosti priglasitve za vsako individualno pomoč, odobreno pred 1. januarjem 2015 v skladu z Uredbo št. 800/2008, prejšnjo splošno uredbo o izjemah po kategorijah. Ta prehodna določba je posledica člena 44(3) Uredbe št. 800/2008, v skladu s katero so sheme pomoči, ki so bile izvzete na podlagi te uredbe, po poteku njene veljavnosti še naprej upravičene do izvzeta v prilagoditvenem obdobju šestih mesecev, in sicer do 31. decembra 2014. Zato člen 58(3) Uredbe št. 651/2014 za obdobje med 1. julijem 2014 in 31. decembrom 2014 določa izvzetje za pomoči, odobrene na podlagi Uredbe št. 800/2008. Tudi če te pomoči niso izvzete na podlagi Uredbe št. 651/2014, ki se je začela uporabljati s 1. julijem 2014, so v skladu s členom 58(3) te uredbe kljub temu izvzete do 31. decembra 2014. V obravnavanem primeru iz tega, da je Sodišče v sodbi v zadevi Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577) razsodilo, da zadevna shema pomoči ni izvzeta iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo št. 800/2008, izhaja, da člen 58(3) Uredbe št. 651/2014 v obravnavanem primeru ni upošteven.

a) Člen 17(1)(a) Direktive 2003/96

62. Pogoji iz člena 44(1) Uredbe št. 651/2014 v zvezi z Direktivo 2003/96 se natančneje nanašajo na člen 17(1)(a) Direktive 2003/96, ki pod določenimi pogoji določa možnost, da države članice uporabijo znižanja davkov na porabo energentov in električne energije v korist energetske intenzivnih dejavnosti.²³

63. Člen 17(1)(a) v bistvu vsebuje dve merili. Na eni strani opredeljuje podjetja, ki so lahko upravičena do znižanja davkov, in sicer so to „energetske intenzivne dejavnosti“. „Energetske intenzivne dejavnosti“ pomeni gospodarski subjekt iz člena 11 Direktive 2003/96, pri katerem nabava energentov in električne energije znaša najmanj 3 % proizvodne vrednosti ali davki od energije na nacionalni ravni znašajo najmanj 0,5 % dodane vrednosti. Iz iste določbe je razvidno, da lahko države članice v okviru te opredelitve uporabijo bolj omejevalne koncepte, vključno s sektorskimi opredelitvami.

64. Na drugi strani navedeni člen 17(1)(a) določa, da je treba upoštevati najnižje ravni obdavčitve, določene s to direktivo, in sicer v preglednici C njene Priloge I, ki določa najnižje ravni obdavčitve za goriva za ogrevanje in električno energijo.

65. V obravnavanem primeru avstrijska vlada in Komisija menita, da je pomoč iz zadevne sheme pomoč v obliki znižanja okoljskih davkov na podlagi Direktive 2003/96 in da ta shema pomoči izpolnjuje obe merili iz člena 17(1)(a) Direktive 2003/96. Tega družba Dilly's Wellnesshotel ne izpodbija. Zato se bom na to oprl, ker se mi zdi utemeljeno.

66. Natančneje, kot pojasnjuje avstrijska vlada, je treba najprej izhajati iz načela, da zadevna shema pomoči določa znižanje davkov na porabo energentov v smislu člena 17(1) te direktive s povračilom delnega zneska davka. Ta oblika znižanja davka je določena v členu 6(c) navedene direktive.²⁴

67. Dalje, člen 1(1) EAVG 2011 v zvezi s prvim merilom iz člena 17(1)(a) iste direktive določa, da je treba davke na energijo vrniti za koledarsko leto, če presegajo skupaj 0,5 % neto proizvodne vrednosti. Kot navaja avstrijska vlada, se s tem pogojem v zvezi z neto proizvodno vrednostjo zagotavlja, da so lahko do zadevne sheme pomoči upravičena samo podjetja, ki so v skladu s členom 17(1)(a) „energetske intenzivne dejavnosti“.²⁵

68. Poleg tega je, kot navaja avstrijska vlada, omejitev kroga upravičencev do zadevne sheme pomoči, uvedena z BBG 2011, povsem skladna z opredelitvijo „energetske intenzivne dejavnosti“, navedeno v členu 17(1)(a) Direktive 2003/96. Avstrijska vlada je namreč z omejitvijo kroga upravičencev na podjetja, katerih glavna dejavnost je proizvodnja materialnih dobrin, zgolj uporabila bolj omejevalno merilo v zvezi z industrijskim sektorjem v skladu z besedilom člena 17(1)(a), ki državam članicam daje to možnost. V istem smislu ugotavljam, da je Sodišče razsodilo, da člen 17(1) Direktive 2003/96 ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa znižanje davkov na porabo električne energije za energetske intenzivne dejavnosti zgolj v industrijskem sektorju.²⁶

69. V zvezi z drugim merilom iz člena 17(1)(a) Direktive 2003/96, ki se nanaša na najnižje ravni obdavčitve, tako kot navaja avstrijska vlada, tudi sam menim, da zadevna shema pomoči tudi ta pogoj izpolnjuje.

²³ Ugotavljam, da člen 17(1)(b) in člen 17(3) Direktive 2003/96 vsebujeta tudi možnost, da države članice znižanja davkov uporabijo v drugih primerih. Vendar ta v tej zadevi niso upoštevana.

²⁴ Ta člen določa, da države članice lahko uveljavijo znižanja ravni obdavčitve, določene s to direktivo s povračilom celotnega ali delnega zneska davka. Poleg tega člen 6(b) Direktive določa, da se lahko izjeme uveljavijo tudi z diferencirano davčno stopnjo.

²⁵ Izhajam iz načela, da je „neto proizvodno vrednost“, ki je določena v členu 1(1) EAVG 2011, treba razumeti kot „dodano vrednost“ v smislu člena 17(1)(a) Direktive 2003/96.

²⁶ Glej sodbo z dne 18. januarja 2017, IRCCS – Fondazione Santa Lucia (C-189/15, EU:C:2017:17, točke od 45 do 52).

70. Iz člena 2(1) in (2) EAVG 2011 namreč v bistvu izhaja, da se povračilo davka, ki pomeni pomoč, izračuna kot razlika med skupnim zneskom plačanih davkov in višjim od naslednjih dveh zneskov: zneskom, ki ustreza 0,5 % neto proizvodne vrednosti ali zneskom, ki je vsota najnižjih ravni obdavčitve, ki se uporabljajo za vire energije.

71. Ta metoda izračuna na eni strani zagotavlja, da so lahko do pomoči upravičena samo podjetja, ki se obravnavajo kot „energetsko intenzivne dejavnosti“ v smislu člena 17(1)(a) Direktive 2003/96, na drugi strani pa, da upravičencem dodeljena pomoč še vedno upošteva najnižje ravni obdavčitve iz preglednice C Priloge I k tej direktivi.

72. Naslednje vprašanje je, ali je v sporu o glavni stvari izpolnjen tudi pogoj iz člena 44(3) Uredbe št. 651/2014.

b) Člen 44, od (1) do (3), Uredbe št. 651/2014

73. V nadaljevanju bom najprej na kratko komentiral člen 44(1) in (2), o razlagi katerega po mojem mnenju ne more biti resnega dvoma, potem pa se lotim razlage člena 44(3).

1) Razlaga člena 44(1) Uredbe št. 651/2014

74. V skladu s členom 44(1) Uredbe št. 651/2014 morajo biti za to, da je shema pomoči mogoče izvzeti iz obveznosti priglasitve, izpolnjeni pogoji iz poglavja I te uredbe. Člen 5(1), ki je v poglavju I navedene uredbe, določa, da se ta uredba uporablja le za pregledne pomoči. Kar zadeva natančneje pomoči v obliki davčnih ugodnosti, člen 5(2)(d) iste uredbe določa, da je treba te pomoči obravnavati kot pregledne, kadar ukrep določa najvišjo vrednost, s katero se zagotovi, da veljavni prag ni presežen.

75. Družba Dilly's Wellnesshotel trdi, da zadevna shema pomoči tega pogoja iz člena 5(2)(d) Uredbe št. 651/2014 ne izpolnjuje, in meni, da zadevna shema pomoči zato, ker ne vsebuje najvišje vrednosti, ni pregledna v smislu člena 5(2)(d) te uredbe.

76. Tako kot predložitveno sodišče ter kot navajata avstrijska vlada in Komisija, menim, da člen 5(2)(d) v obravnavanem primeru ni upošteven. V skladu z besedilom tega člena je namreč najvišja vrednost upoštevana le, če se uporablja prag za priglasitev. Glede pomoči v obliki znižanja okoljskih davkov v skladu z Direktivo 2003/96 pa menim, da v Uredbi št. 651/2014 ni določen noben prag za priglasitev.²⁷

2) Razlaga člena 44(2) Uredbe št. 651/2014

77. V skladu s členom 44(2) Uredbe št. 651/2014 se upravičenci zadevne sheme pomoči izberejo na podlagi preglednih in objektivnih meril.

78. V zvezi s tem trditev družbe Dilly's Wellnesshotel razumem v tem smislu, da zadevna shema pomoči ne izpolnjuje tega pogoja, ker ni nobenega razloga, ki bi upravičeval dodelitev znižanja obdavčitve samo proizvodnim podjetjem.

²⁷ Nasprotno pa člen 4 te uredbe določa pragove za priglasitev za več drugih vrst pomoči, za katere bi bil člen 5(2)(d) upošteven, če bi se te pomoči dodelile v obliki davčnih ugodnosti. Glede zadevne sheme pomoči ugotavljam, da je skupni znesek pomoči, ki se odobri na podlagi te sheme pomoči, odvisen od porabe energije zadevnega podjetja, Uredba št. 651/2014 pa zato tega zneska ne omejuje.

79. Najprej je treba ugotoviti, da vprašanje izbire do pomoči upravičenih podjetij ureja predvsem člen 17(1)(a) Direktive 2003/96. Kot je bilo pojasnjeno v točki 68 teh sklepnih predlogov, je omejitev kroga upravičencev do pomoči iz zadevne sheme pomoči povsem skladna s pogoji iz navedenega člena.

80. Dalje, po mojem mnenju je treba pogoja o preglednosti in objektivnosti iz člena 44(2) Uredbe št. 651/2014 razlagati tako, da na eni strani zahtevata, da se krog upravičencev, kot ga države članice določijo v skladu s členom 17(1)(a) Direktive 2003/96, v nacionalnem pravu jasno opredeli, na drugi strani pa, da se ta krog upravičencev določi tako, da se pomoč v skladu z uvodno izjavo 64 Uredbe št. 651/2014 dodeli na enak način za vse konkurente, za katere je ugotovljeno, da so v podobnih dejanskih okoliščinah.

81. V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je zadevna shema pomoči skladna s temi zahtevami, ker na eni strani zadevna shema pomoči v skladu s členom 2(1) EAVG 2011 jasno določa upravičence do nje, na drugi strani pa je pomoč dodeljena na enak način za vse konkurente, za katere je ugotovljeno, da so v podobnih dejanskih okoliščinah, in sicer so to podjetja, pri katerih je dokazano, da je njihova glavna dejavnost proizvodnja materialnih dobrin.

3) Razlaga člena 44(3) Uredbe št. 651/2014

82. V skladu s členom 44(3) Uredbe št. 651/2014 sheme pomoči v obliki znižanj davkov temeljijo na znižanju veljavne okoljske davčne stopnje ali na plačilu fiksnega zneska nadomestila ali na podlagi kombinacije teh mehanizmov.

83. Predložitveno sodišče se v bistvu sprašuje, ali zadevna shema pomoči temelji na enem izmed teh treh mehanizmov, ker se znižanje dajatve, ki jo določa EAVG 2011, določi s konkretno formulo za izračun.

84. V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, kaj natančno pomeni pogoj iz člena 44(3) Uredbe št. 651/2014, nato pa še, ali shema pomoči ta pogoj izpolnjuje.

85. V zvezi s prvim vprašanjem najprej ugotavljam, da Sodišče tega pogoja, uvedenega z Uredbo št. 651/2014, ki ga ni bilo v prejšnji uredbi o skupinskih izjemah,²⁸ po mojem mnenju še ni preizkusilo.

86. Dalje, ugotavljam, da iz uvodne izjave 64 Uredbe št. 651/2014 izhaja, da kar zadeva pomoč v obliki znižanja davkov v skladu z Direktivo 2003/96, bi morale države članice, „da bi se bolje ohranil signal cene za podjetja, ki si ga okoljski davek prizadeva podati“, imeti možnost, da „oblikujejo shemo znižanja davkov na podlagi mehanizma za izplačilo fiksnega letnega zneska nadomestila (vračilo davka)“.

87. Na podlagi zadnjega dela te uvodne izjave, ki dejansko vsebuje opredelitev pojma „izplačilo fiksnega letnega zneska nadomestila“, razumem člen 44(3) tako, da zahteva, da mora shema pomoči temeljiti bodisi na takem mehanizmu vračila davka, na podlagi katerega se dodeljuje stalni letni znesek, bodisi na mehanizmu znižanja veljavnih davčnih stopenj – v tem primeru pomoč ni v obliki povračila, ampak se dodeljuje na osnovo z uporabo nižje stopnje – bodisi na kombinaciji obeh. Kot sem pojasnil v točki 66 in v opombi 24 teh sklepnih predlogov, sta ti metodi določeni tudi v členu 6(b) in (c) Direktive 2003/96 za znižanje davkov.

²⁸ Pomoč v obliki znižanja okoljskih davkov ureja člen 25 Uredbe št. 800/2008. V skladu s tem členom so sheme pomoči, ki izpolnjujejo pogoje iz Direktive 2003/96, izvzete iz obveznosti priglasitve, pod pogojem, da upravičenci plačujejo vsaj najnižjo davčno stopnjo Skupnosti, ki jo določa Direktiva 2003/96, in da se znižanje davkov odobri za največ deset let.

88. Člen 44(3) Uredbe št. 651/2014 po mojem mnenju razen te zahteve ne določa podrobnosti izvedbe teh mehanizmov. Nasprotno, kot je bilo pojasnjeno v točkah od 63 do 71 teh sklepnih predlogov, člen 17(1)(a) Direktive 2003/96 določa te podrobnosti za znižanje davkov, in te podrobnosti so v obravnavani zadevi izpolnjene.

89. Ta razlaga člena 44(3) Uredbe št. 651/2014 se mi zdi poleg tega povsem skladna s splošnim ciljem Uredbe št. 651/2014. Eden od ciljev te uredbe je okrepiti pomen preglednosti, spremljanja in pravilne ocene zelo velikih shem glede na njihov vpliv na konkurenco na notranjem trgu.²⁹

90. V zvezi s tem člen 44(3) Uredbe št. 651/2014 tako kot Komisija razumem tako, da če sheme pomoči temeljijo na enem od treh mehanizmov, določenih v tem členu, to pomeni, da je pomoč dodeljena na pregleden način.

91. V obravnavanem primeru tako kot Komisija in avstrijska vlada menim, da zadevna shema pomoči izpolnjuje pogoj iz člena 44(3) Uredbe št. 651/2014.

92. Komisija meni, da zadevna shema pomoči temelji na „znižanju veljavne okoljske davčne stopnje“ v smislu člena 44(3), predvsem na podlagi teleološke razlage tega člena.

93. Po mojem mnenju zadevna shema pomoči temelji na mehanizmu „izplačila fiksne zneska nadomestila“, in sicer mehanizmu vračila davka, ki dodeljuje fiksni letni znesek. Natančneje, zadevna shema pomoči določa povračilo davka na energijo, ki se na zahtevo plača za koledarsko leto. V skladu s tem plačanim davkom se na podlagi izračuna zadevne sheme pomoči dodeli fiksno povračilo v tem smislu, da – kot navaja avstrijska vlada – ta izračun ne daje nobene diskrecijske pravice finančni upravi glede zneska povračila.

94. Zato je treba zavrnilo trditev družbe Dilly's Wellnesshotel, da podrobnosti zadevne sheme pomoči ne izpolnjujejo pogoja iz člena 44(3) Uredbe št. 651/2014, zlasti ker naj bi bilo povračilo izračunano po konkretni formuli za izračun v smislu, da je znesek povračila odvisen od porabe energije zadevnega podjetja. Ugotoviti je treba, da se vse pomoči v obliki znižanja davkov v skladu z Direktivo 2003/96 po svoji naravi izračunajo na podlagi dejanske porabe električne energije zadevnih podjetij.³⁰

95. Zato Sodišču predlagam, naj na točko (a) tretjega vprašanja za predhodno odločanje odgovori, da je treba člen 44(3) Uredbe št. 651/2014 razlagati tako, da zajema shemo pomoči, ki temelji na mehanizmu povračila okoljskega davka in ki izrecno določa pravno formulo za izračun zneska povračila tega davka, kot je ta iz postopka v glavni stvari.

V. Predlog

96. Na podlagi navedenega Sodišču predlagam, naj na tretje vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je predložilo Verwaltungsgerichtshof (upravno sodišče, Avstrija), odgovori:

1. Člen 44(3) Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe je treba razlagati tako, da zajema shemo pomoči, ki temelji na mehanizmu povračila davka in ki izrecno določa pravno formulo za izračun zneska povračila tega davka, kot je ta v postopku v glavni stvari.
2. Člen 58(1) Uredbe št. 651/2014 je treba razlagati tako, da ta uredba določa izvzetje iz obveznosti priglasitve za individualno pomoč v obliki znižanja okoljskih davkov v skladu z Direktivo Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov

²⁹ Glej zlasti uvodne izjave od 3 do 5 Uredbe št. 651/2014.

³⁰ Glej tudi opombo 27 teh sklepnih predlogov.

in električne energije, odobreno pred 1. julijem 2014, kakršna je pomoč, ki je bila dodeljena na podlagi sheme pomoči iz postopka v glavni stvari za obdobje od februarja 2011 do 30. junija 2014, pod pogojem, da navedena pomoč izpolnjuje vse pogoje iz člena 44 Uredbe št. 651/2014.